

Maar we hebben geleerd dat dingen slechts staan voor de gedachten
waardoor ze zijn gemaakt. (Wdl.187.2:3)

Welkom in de wonderstaat

Maandelijks komen Cursusstudenten op verschillende plaatsen in Nederland en België bijeen, om een dagdeel samen met Koos Janson en zijn vrouw Doris geïnspireerd te worden tot een nieuwe staat. Hier een interactief fragment uit zo'n bijeenkomst.

“Help, mijn baas ontploft!”

*Ik lijk wel afhankelijk van het humeur van mijn baas.
O ja?*

Dat gaat bij hem op en neer. Als hij een slecht humeur heeft kan hij op kleine dingen heel heftig reageren. Zo'n ontploffing van hem kan ik zelfs in mijn lichaam voelen. Het raakt je.

Toen ik hem pas kende, zei hij me eens dat hij zich de hele dag liep op te vreten en in te houden. Af en toe komt dat er dus uit bij hem...
Als dat 'inhouden' niet langer lukt, explodeert hij.

Hij verheft zijn stem niet eens. Hij praat zelfs nog steeds zacht...
Het is heel tastbaar, die energie van hem. Het voelt als geweld, is het niet?

Ja, ik heb daar last van. Ik heb me afgevraagd: wat doe ik met deze baan? Wil ik een andere?
Zo'n impact heeft het op je.

Ik heb toch besloten hier niet weg te gaan. Maar ik kan er dus nog steeds last van hebben...
Last van je ontplofbare baas. Goed dat je dit inbrengt! Dit kan een zevenmijlsstap voor je worden.

O ja?
Zeker, want er is goed nieuws voor je. Je hebt geen last van je baas. Je hebt last van jou!
Wees gerust, we hebben je allemaal goed verstaan. Je wordt niet ontkend in wat jij ervaart.

Het voelt lastig.
Ja, we snappen je. Tegelijkertijd leren we iets kostbaars van de Cursus. We zoeken 'Gods gelukkige wereld' zoals het Werkboek dat noemt. Die willen we kiezen. Nu staat er iets moois in een les die over zegenen gaat: 'dingen staan slechts voor de gedachten waardoor ze zijn gemaakt'. Die baas heb jij in gedachten gemaakt! Eerst voor het doel van afscheiding. Dáárvoor had je zó'n baas nodig!

Als je nú anders gaat kijken, zie je een nieuwe baas. Hij gaat je helpen om je vrede terug te vinden.

Je hebt dus geen last van jouw baas. Je hebt last van de gedachten waardoor deze baas is gemaakt. Zoals hij er nu uit ziet in jouw ogen. Goed bezien is hij een volmaakte schepping van God. En hij heeft gecommuniceerd met je: 'Ik ben zo explosief! Ik houd mij in en vreet me op! Broeder, wil je me helpen?' zegt hij.
In de oppervlaktewereld is hij je baas, in Gods gelukkige wereld is hij je broeder, die om jouw hulp vraagt. Die man heeft zegen nodig. Hij heeft om liefde gevraagd. Als jij hem die nu geeft, dan zie jij met nieuwe ogen een andere baas. Ben je bereid hem te zegenen en te steunen? Kun jij zijn onschuld zien? En dat het niet echt over jou gaat als hij agressief is?

Ja.
Zelfs als hij je iets voor de voeten gooit, zegt hij alleen maar: 'Ik ben zó gefrustreerd, kun je me zien in mijn frustratie?'

Dat heeft hij weleens gedaan.
Vertel?

Meestal reageer ik niet uiterlijk op zijn woede. Eens deed ik dat wel. Hij zei toen: 'Zou het ook kunnen zijn dat het helemaal niet aan jou ligt?'
Hij kent zichzelf. Hij moet omgaan met zijn eigen ongemakkelijkheid. Hij denkt: het is verkrampen of exploderen. Twee opties in ego's ongelukkige wereld.

Ja.
Jij hebt ook twee opties. Jij hebt twee werelden om uit te kiezen. Nu ga jij Gods gelukkige wereld, de wereld van onschuld, met hem delen, en 'geven en ontvangen zijn in waarheid één'. De frustratie van je baas en jouw ongemakkelijkheid daarover kun je dus loslaten als je wilt. Heb je daar zin in?

Ja!
Dan kun je nu gerust zijn. Je hoeft niet een zware klus te klaren. Het is voldoende dat jij de keuze maakt. Je wenst dat je een broeder kunt zijn voor je broeder. Dit is de keus voor Gods gelukkige wereld. Je bent bereid.
Welkom in de wonderstaat!
En wat je geeft, zul je ontvangen. Jij krijgt een ándere baas, omdat jij verandert.

foto Rolf Elstrodt